

MOCOWAĆ (2) *vb impf*

Oba o oraz a jasne.

inf mocować (1). ◇ *praes* [1 sg mocuję.] ◇ 3 sg mocuje (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. *Robić coś z bardzo dużym wysiłkiem, natężać się* (1) : [mocuję/ Luctor, nitor, enitor *Volck* L113v].

Zwrot: »nad siły mocować« (1): Na ftáre^{go} się bóráná [*kruk*] rzućil. [...] Vwádziwłzy się ná nim ołtał. Widząc chłop k nie^{mu} przybieżał/ A pierze mu z skrzydeł obrzeżał: [...] Bo kto nád síły mocuie/ Rychłą w tym ízkodę poczuie *BierEz* H2v.

2. *praw. Uprawniać [kogo]* (1) : Woźnego mocować/ *Cazimirus magnus folio 37*. Skázuiem iż áni Woiewodá álbo Stároftá/ Sędzya/ Podfędek/ y inłzy/ Woźni połtrzygáni może z nich káždy dáć moc woźnemu niepołtrzygánemu pozwy nieść. *UstPraw* C4.

Formacje współrdzenne cf MOCNIĆ.

Cf MOCOWANIE